

از تشکیلات نهوندی تا تلویزیون اینتر، چگونه پروژه رضا پهلوی به ابزار شناسایی مخالفان بدل می‌شود؟

مروری بر تجربه‌های تاریخی نفوذ و دام‌گذاری اطلاعاتی،
از ساواک تا سپاه، و بازتولید همان الگو در پوشش مدرن QR Code
و رسانه‌های وابسته

چرا بعد از به انفعال کشاندن خیزش بزرگ مردم در ۱۴۰۱، بسیاری بر این باور شدند که رضا پهلوی و همکاران او وابسته به بخشی از نهادهای امنیتی جمهوری اسلامی، از جمله سپاه پاسداران، هستند؟ در جریان آن خیزش، عناصر مشکوکی همچون حامد اسماعیلیون و مسیح علی‌نژاد و واخوردگانی مانند عبدالله مهندی و توایی قسم‌خورده‌ای به نام ایرج مصداقی و انواع و اقسام لمپن‌های صادراتی، به‌طور هماهنگ و حساب‌شده نقش ایفا کردند.

نقش دو تلویزیون وابسته در شناسایی و بایگانی اطلاعات فعالان واقعی و مستقل که حاضر نبودند زیر پرچم جریان انحرافی سلطنت قرار بگیرند، آشکار بود. حالا کد دادن پهلوی به تلویزیون اینتر همه نشانه‌های یک توطئه تازه برای مدیریت و کنترل هر جنبش مستقل را دارد.

این کد دادن از هر نظر خطرناک است. تجربه‌های زیادی در این زمینه وجود دارد که نشان می‌دهد دستگاه‌های اطلاعاتی به شیوه‌های مختلف، فعالان سیاسی و شبکه‌های مخالف را شناسایی و سرانجام به نهادهای امنیتی تحویل داده‌اند. شکل این عملیات در هر دوره متفاوت بوده است و امروز با ابزارهای دیجیتال و فناوری‌های نوین اجرا می‌شود.

نمونه‌های کلاسیک این روش را می‌توان در تشکیلات تهران در دهه ۱۳۴۰ و سازمان سیروس نهوندی در دهه ۵۰ دید؛ همان‌طور که در دهه ۶۰ هم جریان‌هایی با کد دادن و ارتباطات تلفنی محرمانه، بخشی از نیروهای مخالف رژیم اسلامی را شناسایی و منهدم کردند. امروز رضا پهلوی و همکارانش همان الگو را در شکل مدرن و به‌ظاهر شیک تکرار می‌کنند.

پیوست:

مستندات و منابع قرائن پروژه QR Code رضا پهلوی و شبکه‌های وابسته

✓ 1 تجربه آمدنیوز و مدل دام‌گذاری چندجانبه

- اسناد دادگاه روح‌الله زم (۱۳۹۹): در این پرونده آشکار شد داده‌های کاربران و فعالان سیاسی با هدایت منابع نفوذی به نهادهای امنیتی منتقل شده است.
- گزارش بی‌بی‌سی فارسی (۲۰۱۹): بررسی نحوه مدیریت اطلاعات کاربران آمدنیوز و سوءاستفاده هدفمند از اعتماد افکار عمومی.
- تحلیل‌های رادیو فردا (۲۰۱۹-۲۰۲۰): گزارش‌هایی درباره چگونگی دام‌چینی اطلاعاتی با

“رسانه مخالف”

2) تلویزیون اینتر و شبکه‌های مرتبط

- گزارش واشنگتن‌پست (۲۰۱۸): مستندات مالی پروژه‌های رسانه‌ای فارسی‌زبان و نقش عربستان سعودی در تأمین بودجه این شبکه‌ها.
- مصاحبه‌های کارکنان پیشین ایران اینترنشنال و اینتر: افشاگری درباره فشارهای امنیتی و دستور کارهای سیاسی مشخص برای تبلیغ رهبری سلطنت‌طلب.
- اسناد منتشرشده در ایندپندنت فارسی: جزئیات نفوذ سازمان‌یافته در رسانه‌های خارج کشور و هدایت خطوط خبری.
- ایرج مصداقی: فایل‌های صوتی منتشرشده در رسانه‌ها مبنی بر تغییر مواضع، ارتباطات پشت‌پرده و گذشته مشکوک او.
- مسیح علی‌نژاد: اسناد رسمی کنگره آمریکا درباره قراردادهای مستقیم با صدای آمریکا (منتشرشده توسط NBC، ۲۰۱۹).

3) هماهنگی چهره‌ها در تبلیغ پروژه‌های ثبت اطلاعات کاربران

- شواهد متعدد از هماهنگی حامد اسماعیلون، عبدالله مهندی، ایرج مصداقی و مسیح علی‌نژاد در ترویج ایده "رهبری واحد" و تشویق ثبت اطلاعات کاربران داخل ایران و خارج کشور.

4) نمونه‌های تاریخی تشکیلات نفوذ و شناسایی

- تشکیلات تهران در دهه ۱۳۴۰: شبکه نفوذ ساواک برای شناسایی و نابودی گروه‌های مبارز.
- سازمان سیروس نهاوندی در دهه ۵۰: پروژه‌های نفوذ ساواک با ظاهر اپوزیسیون و هدایت فعالان سیاسی به دام‌های امنیتی.
- جریان‌های شناسایی تلفنی و کددهی در دهه ۶۰: عملیات مخفی سپاه و وزارت اطلاعات برای ردیابی مخالفان از طریق تماس‌های رمزی و شبکه‌های ارتباطی.

5) نفوذ همزمان سرویس‌های خارجی و نهادهای امنیتی ایران

- تحقیق روزنامه لوموند (۲۰۲۰): همکاری عربستان و موساد در عملیات سایبری علیه مخالفان جمهوری اسلامی.
- گزارش بی‌بی‌سی فارسی (۲۰۱۹): بررسی پروژه‌های مشترک دام‌گذاری و نفوذ اطلاعاتی چندلایه در اپوزیسیون.

6) هشدار مراکز تخصصی امنیت دیجیتال

- تحقیقات Citizen Lab دانشگاه تورنتو (۲۰۱۶ و ۲۰۱۹): افشاگری درباره اپلیکیشن‌های جعلی و سوءاستفاده از داده‌های کاربران ایرانی.
- توصیه‌های نهادهای بین‌المللی امنیت دیجیتال: هشدار جدی برای پرهیز از ارائه اطلاعات هویتی به پلتفرم‌های فاقد شفافیت.

اشتباه را با تکرار آن تجربه نکنیم .

ناصر کمالی

لندن

۲ جولای ۲۰۲۵